

gene mere end én gang. Og det er den prioritering, som måske bl.a. er forskellen på CD og Dansk Folkeparti i holdningen til, at vi skal begrænse denne indstrømning af flygtninge fra netop den muslimske verden.

Så hvis dét er svaret fra CD, må jeg også konstatere – og formentlig vil CD bekræfte det – at så får vi ikke løst problemet, uden at man fortsat skal afsætte flere og flere midler til at løse et problem, som næsten er uløseligt.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jo, det er da rigtigt, at hvis man kigger på statistikken over, hvilke kvinder der er på krisecentre, så er en meget stor gruppe de udenlandske kvinder – og den er større end muslimske kvinder – der er blevet gift med danske mænd. Og når de så kommer herop og finder ud af, hvordan det her samfund er skruet sammen, så er der mange af dem, der går deres vej, når de ser, hvilke rettigheder de har. Derudover kan det være, at der har været uoverensstemmelser, fordi det, man har været optaget af, da man kom til landet, jo ikke viser sig at holde. Det er i høj grad kvinder, som kommer herop fra Thailand, men også i lige så høj grad fra de tidligere Østlande.

Men så vil jeg sige igen, at jeg altså ikke vil stå nede ved grænsen og sortere folk efter religion, aldrig nogen sinde. Derimod er jeg glad for, at deres børn nu er kommet så langt, at de vil tage de uddannelser, som danskerne ikke gider tage, f.eks. som social- og sundhedsassistenter. Vi får i høj grad brug for dem i de kommende år, da vi ikke blandt danskere kan rekruttere det antal, som vi har brug for. Så alle de der job, som kvinder går ud og tager, og som er omsorgsjob, varetager de i de kommende år. Jeg kan love hr. Egil Møller for, at sådan vil det være, og det har vi da brug for. Der er så problemer rent kulturelt, men der sagde jeg jo netop, at det skal vi ikke have nogen berøringsangst over for.

Vi skal lave flere projekter bl.a. som dem med broen. Det, CD i øvrigt foreslog, var, at den lovgivning, der er lavet om truede børn og unge, og som jo rækker op til de 23 år, også skulle kunne omfatte de kvinder, som skulle giftes bort til f.eks. deres fætter, og som bestemt ikke havde lyst til det. Så ja: Vi erkender da problemet, men vi vil ikke sortere folk efter kulturel baggrund eller religion. Det vil man aldrig få os til.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Egil Møller for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

CD's ordfører siger, at man ikke vil sortere mennesker efter religion. Det har jeg overhovedet ikke sagt noget om at man skal gøre. Jeg hævder blot, at det er en kendsgerning, at mennesker, som har Koranen som deres livsgrundlag, har en anden opfattelse af livet og den måde, man behandler hinanden på kønsmæssigt. Og vil CD's ordfører ikke anerkende, at hvis man er overbevist muslim og tror på, hvad der står i Koranen, så lægges der jo op til en forskelsbehandling af kønnene. Det må da være et problem, når der kommer flere og flere af den type ind i landet, der har den religion.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu er vi jo lige ved at blive hinandens forudsætninger. Det er jo ellers ikke så heldigt.

Jeg vil bare først sige, at jeg ikke lægger mig så fast på religion, som hr. Egil Møller siger, og det med bagefter at stå og vifte med Koranen kan jeg ikke få til at passe sammen.

Jeg vil blive ved med at fastholde, at den største opgave, vi kunne have ligestillingsmæssigt, var at gøre en indsats over for de her kvinder, specielt andengenerationskvinderne, som gerne vil det, som er vokset op i det danske samfund; de vil gerne have en uddannelse, få foden ind på arbejdsmarkedet og være muslimer i en dansk kultur. Det kan sagtens lade sig gøre. Det er dem, vores indsats egentlig burde samle sig om.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Der kan lægges mange vinkler på en debat som den, vi har i dag. Jeg vil lægge min primære vinkel på forholdet mellem ligestilling og arbejdsmarkedet. Det vil jeg gøre bl.a. med udgangspunkt i, at Finansministeriet engang udgav et skrift, som man kaldte for »Udfordringer for velfærdssamfundet«. Heri blev en del af regeringens politik, nemlig ligestillingspolitikken omtalt på følgende måde som et punkt to i en længere opremsning:

For det andet har vi valgt, at der skal være ligestilling mellem mænd og kvinder. Gennem etablering af pasningsordninger af høj kvalitet har kvinderne fået mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet på lige fod med mændene.